

דעם רבינ'ס

עונט

מצורע - שבת הגדול
תשפ"ב
גליון 88

דער ריינער קוואל

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ו ר"ט)

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער מיר שטייען יעצט אין גאר גאר א הויכע צייט פונעם יאר "חדש ניסן". דער הייליגער רבי האט חתונה געמאכט זיין טאכטער שרה'קע חדש ניסן און דעמאלטס האט ער מגלה געווען גאר א געוואלדיגע תורה וואס רופט זיך "לשמש שם אהל בהם", דארט רעדט דער הייליגער רבי אז חדש ניסן איז א חדש פון תשובה פונקט אזוי ווי חדש תשרי, נאר איין חילוק איז דא, אז תשרי איז א תשובה פון יראה, מען זאל מורא האבן פונעם אויבערשטן און ניסן איז תשובה מאהבה, אז מען האט ליב דעם אויבערשטן.

"העלף מיר רבונו של עולם צו באקומען די קדושה פון יום טוב פסח מיט א געוואלדיגע קדושה און מיט גרויס פרייד און מיר זאלן זוכה זיין צו מקנים זיין די מצוה פון ד' כוסות מיט וויין ווי עס דארף צו זיין. העלף אונז מיר זאלן זאגן די הגדה מיט א הויכן קול, מיט גרויס כוונה, מיט גרויס שמחה און התעוררות און מיט א פלאקערדיגע התלהבות".

עס איז דא א קליין תורה'לע אין לקוטי מוהר"ן וואו דער רבי שרייבט אזוי: "בפסח צועקין בתפלה, פסח דארף מען שרייען ביים דאווענען". לאמיר

זיך טאקע משתדל זיין צו הייבן דאס קויל ביים דאווענען און ביי די הגדה מיט גרויס התלהבות און כוונה, בפרט ביים זאגן הלל דארף מען לויבן דעם אויבערשטן אויף אלע נסים וואס ער טוט מיט

ר' נתן אין לקוטי תפלות, אויף די תפלה פון דעם תורה בעט ער און גיסט זיך אויס דאס הארץ פארן אויבערשטן: "רבונו של עולם, העלף מיר זיך ממדש זיין אין די צוויי

חדשים פון יאר וועלכע זענען די ראשים - דער שפיץ פונעם יאר, דאס איז חדש ניסן און חדש תשרי. איך זאל זוכה זיין תשובה צו טון און ציען די קדושה פון ניסן און תשרי אויף א גאנץ יאר.

איינע פון די זאכן וואס דער רבי שרייבט אין דעם תורה איז אז מען דארף דאווענען מיט גרויס כוונה און מיטן גאנצן הארץ. בפרט פסח וואס די גאנצע זאך פון פסח איז תפלות און שירות ותשבחות, דערפאר הייסט טאקע די הגדה פון פסח "הגדה". דאס מיינט צו זאגן, אז פסח דארף מען אסאך רעדן מיטן מויל אזויווי ר' נתן בעט זיך אין תפלה כ':

אונז פון ווען מיר זענען ארויס פון מצרים ביזן היינטיגן טאג סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, אזוי ווי מיר זאגן יעדן שבת ביי נשמת, און אויף פסח ביים סדר 'אילו פינו מלא שירה פים ולשוננו רנה כהמון גליו... אין אנתנו מספיקים להודות לך .. ממצרים גאלתנו... ומבית עבדים פדיתנו'.

מיר דארפן דאנקען דעם באשעפער אז מיר האבן א גרויסן רבי'ן וואס פירט אונז אויפן אלטן וועג פון אידישקייט מיט תמימות ופשטות און געלויבט דער אויבערשטער אז מיר קריגן זיך נישט אויף המשך אויף זייט 3

**”עפֿענען”
א מצה בעקעריי**

בארוואַינט, ”איך זאג דיר צו אַז איך וועל נישט צוגיין צום סדר פאר איך וועל זיי צושטעלן מצות און וויין און אלע גוטע מאַכלים פאר אלע אונזערע לייט”.

זיין צוזאג האט ער טאקע איינגעהאלטן. ער איז געגאנגען צום מצה בעקעריי - די בעקעריי איז שוין געווען אפגעשפארט און ער האט אפגעדינגען דאס בעקעריי מיט אלע אירע איינגעשטעלטע צוויי טעג פאר פסח און באשטעלט מצות פאר אלע אנשי שלומנו. אזוי איז ער געגאנגען צום סוחר פון די קארטאפל וועלכער איז גראדע געווען א ברסלב'ער חסיד, ער האט אים טייער באצאלט ער זאל שאפן קוואנטומס פון זעק קארטאפל - טראץ וואס איז געווען דאן א הונגער.

דעם קצב האט ער אויך נישט געלאזט שטיין מיט ליידיגע הענט! א גרויסן קו געשאכטן און צוטיילט די פלייש, אזוי אויך וויין, אויל, אלעס עס זאל דערפרייען און שטילן דעם הונגער און ברענגען א שמחת יום טוב פאר די אלע משפחות פון אונזערע לייט.

***

ביים ערשטן וועלטס קריג, איז געווען א דערפל נעבן אומאן, וואו אלע גוי'שע איינוואוינער האבן זיך מגיר געווען דורך אונזערע לייט, נאכדעם וואס די רבנים האבן מורא געהאט פון די רעגירונג [שלטונות] זיי צו מגיר זיין, אבער אנשי שלומנו האבן זיך איינגעשטעלט און זיי צוגעהאלפן מיט די גרות.

ר' לייב דער רב פון אומאן איז געווען דער וואס האט אויסגעפירט דעם גיור. אויף פסח איז ער געפארן צו זיי און געפראוועט מיט זיי דעם יום טוב. וויבאלד זיי זענען געווען גרויסע עשירים האבן זיי אים צוגעגרייט פון אלעם גוטן.

ער האט אלעמען אנגעווארנט, אז קיינער זאל נישט געוואר ווערן אז ער האט דאס אויסגעפירט און זיי מגיר געווען.

המשך בעז"ה

די טראוויצער ברסלב'ע חסידים פלעגן געבן גאר אסאך צדקה, מען פלעגט זאגן אויף זיי א ווערטל "אז זיי גיבן נישט קיין מעשר פון זייער געלט" ווייל זיי פלעגן איבערלאזן פאר זיך דאס מעשר און דאס איבעריגע געלט האבן זיי געגעבן פאר צדקה!!

ר' סענדער פון טראוויץ איז געווען גאר א געוואלדיגער בעל צדקה. נישט נאר ר' סענדער נאר זיין גאנצע חבורה איז געגאנגען אין זיינע טריט, טראץ וואס ר' סענדער האט געלעבט אין גרויס ארימקייט און דחקות.

איין יאר ערב פסח האט ר' סענדער געשיקט פאר ר' הירץ שטערנהארץ דריי און צוואנציג

רובל פאר די הוצאות פון יום טוב פסח, דאס איז געווען גאר א גרויסע מכוּבד'דיגער סכום, אזוי אויך פאר נאך אנדערע פון אונזערע לייט פלעגט ער שיקן געלט לכבוד פסח.

***

מיר האבן שוין געשריבן עטליכע וואכן צוריק פון ר' אייזיק אייזנשטיין, דער וואס האט איבערגעבויט דעם קלויז אין יאר תרס"ג. ער איז געווען אן עושר און פלעגט טיילן מיט גאר א ברייטע האנט צדקה.

עס איז דאן געווען א הונגער יאר, האט ר' אייזיק געשטעלט ר' נאשקע פון טולטשין זאל זיין דער אויפזעהער און אומקוקן זיך אויף די ברסלב'ע ארימע לייט און זיי פארזארגן עס זאל זיי גארנישט פעלן.

טאג טעגליך פלעגט ער טיילן פארציעס פאר הונדערטער משפחות, דאס האט זיך אזוי געצויגן פאר א לאנגע צייט. עס איז געקומען פאר פסח האט ר' נאשקע געפרעגט פון ר' אייזיק: "וואס וועט זיין מיט אונזערע ארימעלייט? וואס וועלן זיי עסן פסח?", "זארג נישט" האט ר' אייזיק אים

קרען אויפן האנט

"מיין האנט קראצט מיר!" האב איך זיך אפגערעדט צו מיין מאמע נאך א גאנצע טאג וואס איך האב נישט אויפגעהערט צו קראצן מיין האנט. מיין מאמע געבט א קוק און געבט א געשריי, "אי, דו האסט א געפערליכע אויסשלאג! [פצע] זי באטראכט עס פון אלע זייטן ווען איך שטיי און דערשרעק זיך פון מיין מאמע'ס היסטערישע ריאקציע.

"וואס קען עס מיינען?" האבן מיר זיך געוואונדערט. אינמיטן פון מיין ארעם, צווישן די עלענבויגן און האנט איז מיר ארויסגעקומען א וואונד מיט קרעץ. עס האט מיר זייער געקראצט און וויי-געטון.

"ווען טאטי וועט אהיימקומען וועט מען אים עס ווייזן," האט מיין מאמע מיר בארויאַגט. און פארשטייט זיך אז מיר האבן געבעטן דעם אויבערשטן אז ער זאל מיר שיקן א רפואה שלמה ווייל מיר ווייסן קלאר אז נאר ער קען אונז העלפן נישט קיין דאקטוירים און נישט אנדערע הייל מיטלען!

נאכמיטאג בין איך געגאנגען צו מיין באבע העלפן מאכן פסח'דיג. איך האב אביסל ארויפגעצויגן מיין ארבל אז ס'זאל נישט ווערן נאס און מיין באבע האט באמערקט מיינע קרעץ! אהי! זי האט זיך אזוי דערשראקן אז זי איז שגעל געלאפן צו די מעדעצינען שאפע און ארויסגענומען א בארג שמידאכצער און מיר אנגעשמירט פון אלע זייטן! זי האט מיט א פענע געמאכט א סימן ארום דעם וואונד צו קענען וויסן אויב עס ווערט קלענער אדער חס ושלום עס צעשפרייט זיך.

און ווען איך בין אהיים געגאנגען האט זי מיר מיטגעשיקט א גאנצע פעקל מיט מעדעצינען און שמידאכצער אז מיין מאמע זאל מיר שמירן. זי האט אנגעקלינגען מין מאמע היסטעריש אז דאס איז זייער א מסוכן'דיגע אויסשלאג און אויב עס גייט נישט אראפ דארף מען גיין צום דאקטער.

מיר האבן זיך זייער דערשראקן איבערהויפט אז מיר האבן

נישט געוואוסט וואס דאס איז. און נאכמער זענען מיר באזארגט געווארן ווען נאך א טאג איז די וואונד אריבער די פענע וואס מיין באבע האט געמאלעוועט דאס מיינט אז די וואונד איז געווארן גרעסער און נישט נאר דאס נאר ס'האט זיך צעשפרייט צו די אנדערע האנט אויך! דאס האט אונז באַאמט באזארגט. איך האב נישט געקענט מסיח דעת זיין דערפון אפילו פאר איין מינוט ווייל ס'האט מיר געפערליך געקראצט און וויי געטון.

די גאנצע משפחה האט געמאכט א יום תפלה. מיין מאמע האט געגעבן א גוטע זאך פאר די קליינע קינדער וואס האבן געזאגט "למנצח", דאס קענען זיי אויף אויסנווייניג. די גרויסע האבן זיך אראפגעזעצט צו זאגן תיקון הפלילי. מיין טאטע האט געזאגט אז ס'איז כדאי אז מען זאל נישט לייגן די שמירן ווייל ווען דער אויבערשטער וועט העלפן און די וואונד וועט אראפגיין וועט מען זאגן: "טאקע, דער אויבערשטער האט געהאלפן אבער די שמירן האבן געטון א גוטע ארבעט..." ס'איז בעסער אז מען פארלאזט זיך אינגאנצן אויפן אויבערשטן.

מיין טאטע איז אויפגעשטאנען חצות אזוי ווי יעדן טאג און זייער שטארק מתפלל געווען אז דער אויבערשטער זאל באווייזן וואונדער אזוי ווי מיר זאגן אין די הגדה, "בדי חזקה ובזרוע נטויה", פון אויבערשטן אליין.

און וואס מיינען אייך איז טאקע געשען? דער אויבערשטער האט טאקע געהאלפן, ווען נישט וואלט איך נישט געהאט א מעשה'לע פאר דעם רבינו'ס ליכט... דער אנדערן טאג ווען איך בין אויפגעשטאנען איז די וואונד שוין געווען קלענער ווי די סימן פון די פענע און אזוי ווייטער איז די וואונד אינגאנצן פארשווינדן געווארן. איך האב עס מער נישט געזען. יעצט וויל איך ברבים דאנקען דעם אויבערשטן פאר דעם גרויסן גס וואס ער האט געטון צו מיר!

די ריינער קוואל

אים נאר מיר שטרעבן און בענקען און ווילן גיין אין זיינע הייליגע וועגן.

יעצט איז טאקע די צייט טייערע ליכטיגע קינדער. וכאן הבן שואל! יעצט חדש ניסן ווען כלל ישראל איז ארויס ביי די ערשטע גאולה 3

המשך פון זייט 1

איז די ריכטיגע צייט צו בעטן פון אויבערשטן אז ער זאל אונז שוין שיקן א מנהיג רחמן וואס זאל אונז שוין אויסלייזן פונעם ביטערן פיינסטערן גלות און נאך דעם יאר זאל שוין זיין די תפלה וואס מיר בעטן ביי די יוצרות פון שבת: "בקרוב נהל נטעי כנה פדויים לציון ברנה" אמן ואמן.

די זיבן בעטלערס

~6~

אזוי פיל מענטשן מיט גאר זייער הצטרכות וכו' (דרום הייסט ער א מיעוט מחזיק את המרובה דהיינו א שטיקיל ארט האלט אויף זיך און טראגט אזוי פיל דהיינו דאס שטיקיל מוח טראגט אזוי פיל מענטשן מיט גאר זייערע זאכן וכו' פנ"ל) האט מען אויס אים גילאכט. און זיי האבין זיך דאָרט אָנגירופּין. דו ביסט נישט. און דיינע לייט זענען נישט. האט זיך איינער אָנגירופּין און האט גיזאָגט. איך האב גיזעהן אזוי א מיעוט מחזיק את המרובה.

ווארין אמאל בין איך פיר גיגאנגען. פאר א באַרג. האב איך גיזעהן. סע איז אויף דעם באַרג גינען זייער אסאך מיסט און טינוף. איז. ביי מיר א חידוש גינען. פון וואַנעט קומט אויף דעם באַרג. אזוי פיל מיסט און טינוף. איז דאָרט גינען א מענש לעבין דעם באַרג. האט דער מענטש גיזאָגט. דאס איז אלץ פון מיר. ווארין ער איז דאָרט גיזעסין לעבין דעם באַרג. האט ער אלץ גינארפן אויף דעם באַרג מיסט און פאסקיטצונע פון זיין עסין און טרינקען. איז דאס פון אים אזוי פיל מיסט און טינוף אויף דעם באַרג. נמצא איז זיך דער מענטש א מיעוט מחזיק את המרובה. ווארין פון איין מענטשן זאל אזויפיל מיסט זיין. אזוי איז דאס אויף (דהיינו אזוי איז דער מיעוט מחזיק את המרובה פון דעם וואס ער האט זיך בארימט אז ער טראגט אויף זיין מוח אזוי פיל מענטשן וכו').

איינער האט זיך בארימט. ער האט די זאך פון מיעוט מחזיק את המרובה. ווארין ער האט א שטיקיל מדינה. וואס סע גיט אויס זייער א סאך פירות דערנאך באַרעכניט מען די פירות וואס די מדינה גיט אויס. זעהט מען אז די מדינה האלט גאר ניט אזוי פיל אָרט וויפיל די פירות באדאָפּין

דעם פיפטין טאג. זענען זיי אויף פרייליך גינען. האבין זיי זיך דערמאנט אין דעם בעטלער וואס ער איז גינען א הויקער. און זיי האבין זייער גיבענקט ווי נעמט מען אהער דעם בעטלער דעם הויקער. ווארין אז ער זאל דא זיין וואלט מען זייער פרייליך גינען. אין דעם קומט ער אן. און זאָגט איך בין דא. איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה. און איז זיי ארום גיפאלן. און האט זי גיהאלזט און גיקושט. און האט צו זיי גיזאָגט. פריד האב איך גיבענטשט אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך. היינט שענק איך [אייך] דרשה גישאנק. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך. און איך בין גאר קיין הויקער ניט. אַדראַב. איך האב אזוינע פלייצעס. וואס זיי זענען מועט מחזיק את המרובה און איך האב דרויף איין הסכמה.

ווארין אמאל איז גינען איין שמוס וואס מענטשן האבין זיך בארימט מיט דער זאך. איטליקער האט זיך בארימט אז ער האט די זאך פון מיעוט מחזיק את המרובה (פלומר א קליין ארט זאל האלטין פיל) האט מען פון איינעם גילאכט. און די איבריגע וואס זיי האבין זיך בארימט. מיט דער זאך פון מיעוט מחזיק את המרובה. זענען יוא גיפעלין. אָבער מיין מיעוט מחזיק את המרובה. איז גרעסער פון זיי אלע. ווארין איינער פון זיי האט זיך בארימט אז זיין מוח איז א מועט מחזיק את המרובה. ווארין ער טראגט אויף זיין מוח אלפים ורבבות מענטשן. מיט גאר זייער הצטרכות מיט אלע זייערע הנהגות מיט גאר זייערע הוויות מיט זייערע תנועות. טראגט ער דאס אלץ. גאר אויף זיין מוח. איז ער זיך א מועט מחזיק את המרובה. ווארין א שטיקיל מוח זאל אויף זיך טראגין

דער אַרמאָן איז אַ סגֵי נהור. און איז זײער אַ גרויסער. און ער איז זײער אַ קליינער. און ער פירט דעם גרויסן אַרמאָן דעם סגֵי נהור. נמָצא איז ער זיך אַ מיעוט מחזיק אַת המרובה ווארין דער סגֵי נהור וואלט זיך גיקאנט אויסגליטשן און פאלין. און ער דערהאלט אים מיט דעם וואס ער פירט אים. איבער דעם איז ער אַ מועט מחזיק אַת המרובה. ווארין ער איז אַ קליינער מענטש און ער האלט דעם גרויסן סגֵי נהור.

און איך בין דאַרטין אויך גינען. (דהיינו דער הויקער וואס ער דערציילט דאס אלץ). האב איך מיך אָן גירופין סע איז אַמת. אז איר האט די זאך פון מיעוט מחזיק אַת המרובה. און איך ווייס וואס איר אלע האט גימיינט. (דהיינו די אלע וואס איטליכער האט זיך בארימט מיט זיין מיעוט מחזיק אַת המרובה. ווייסט ער וואס איטליכע האט גימיינט) און אפילו דער אונטערשטער וואס ער האט זיך בארימט אז ער פירט דעם גרויסן סגֵי נהור. איז ער גרעסער פון אייך אלע.

למשׁמיר איך בין נאך גרעסער העכער פון אייך אלע ווארין דער וואס ער האט זיך בארימט אז ער פירט דעם גרויסן סגֵי נהור. מיינט ער. ער פירט דעם גלגל הירח. (דהיינו דעם הימיל וואס די לבנה איז דארט) ווארין די לבנה הייסט אַ סגֵי נהור. ווארין זי לייכט ניט פון זיך אליין וכו'. און דער פירט די לבנה. חאטשע ער איז אַ קליינער און דער גלגל פון דער לבנה איז זײער גרויס און דאס איז אַ קיום פון גאר דער וועלט. (כלומר דורך דעם האט גאר די וועלט אַ קיום) ווארין די וועלט באדארף זיך די לבנה. נמָצא איז דער בודאי אַ רעכטער מיעוט מחזיק אַת המרובה. לושמיר אַבער מײן מועט מחזיק אַת המרובה איז העכער גאר פון אלע.

והא ראייה. ווארין אַמאל איז גינען אַ כיתה. וואס זיי האבין גיקלערט. באַשר איטליכע חנה האט זיך איר צל (דהיינו איר סאטין). וואס נאר אין דעם סאטין דווקא. וויל זי דאַרט זיין. און אזוי האט זיך איטליכע חנה אױס סאטין באזונדער. ווארין איטליכע חנה קלויבט זיך אױס אַ סאטין און אין דעם סאטין דווקא וויל זי נאר רוען. און אזוי איטליכעס עוף האט זיך זיין צווייג. וואס אויף דעם צווייג דווקא וויל דאס עוף רוען. און אויף קיין אַנדערע צווייג ניט. און דאס אַנדערע עוף האט זיך אױן אַנדערע צווייג וואס נאר דאַרט רוט עס. און אויף אױן אַנדערע

פארנעמען. סע גאר אזוי פיל אַרט אין דער מדינה ניט דא וויפיל די פירות באדארפן פארנעמען. נמָצא איז זיך דאס אַ מיעוט מחזיק אַת המרובה. (דהיינו אַ ביסל אַרט האלט אזוי פיל) זענען זײנע רייד גיפעלין זיי. אז דאס איז בודאי אַ מיעוט מחזיק אַת המרובה.

אײנער האט גיזאגט. באַשר ער האט אײן פּרדס (דהיינו אַ גארטין) זײער אַ וואוילין וואס סע איז דאַרט דא פירות וכו' פארין אהין זײער פיל מענטשן און שררות. ווארין סע איז זײער אַ שײנער פּרדס. און אז סע קומט זומער פארין אהין זײער פיל מענטשן און שררות זיך שפאצירן דאַרט. און צום אַמת איז דאַרט אין דעם גאַרטין. גאר ניט פארהאנדן אזוי פיל אַרט אז סע זאל קאנען האלטן אזוי פיל מענטשן. איז זיך דאס אַ מועט מחזיק אַת המרובה. איז דער אויך גיפעלין זיי.

אײנער האט גיזאגט. אז זיין דיבור איז אַ מיעוט מחזיק אַת המרובה. ווארין ער איז אײן סעקריטאר ביי אַ גרויסן מלך. און צו דעם מלך קומען זיער אסאך מענשן. דער קומט מיט שבחים צום מלך (דהיינו זיי זאגן איטליכער אַ לויב צום מלך) דער קומט מיט בקשות צום מלך. און אזוי דעסט גלייכין. און דער מלך קאן בודאי ניט דאס אלץ אויסהערין. נעם איך צום אויף אלע זײערע רייד אין עטליכע ווערטער נאר. און איך דערצייל דעם מלך. נאר עטליכע ווערטער. איז דרינען כלול אלע שבחים און אלע בקשות זײערע און גאר זײערע רייד קומען אלע אריין אין די עטליכע ווערטער מײנע וואס איך דערצייל דעם מלך. נמָצא איז זיך מײן דיבור אַ מיעוט מחזיק אַת המרובה.

אײנער האט גיזאגט. זיין שתיקה (דהיינו זיין שווייגן) איז מועט מחזיק אַת המרובה. ווארין ער האט אויף זיך זײער אסאך מקטריגים און בעלי לשון הרע וואס זיי ריידן אויף אים זײער פיל. ווארין מע קריגט אויף אים און מע רעט אויף אים זײער אסאך. און וואס מע רעט אויף אים און מע קריגט אויף אים. און וואס מע זאגט אויף אים. טוט ער אײן שווייג. איז דאס אַ תירוץ אויף אלע קשיות און אויף אלע ריידן וואס מע רעט אויף אים. און נאר מיט זיין שווייג פארענטפערט ער אלץ. נמָצא איז זיין שתיקה אַ מיעוט מחזיק אַת המרובה.

אײנער האט גיזאגט. ער איז אַ מיעוט מחזיק אַת המרובה. ווארין סע איז פאר האנדלן אײן אַרמאָן און

גאט און ירָאָה ער זאל מורא האבין פאר גאט. און עניוּת. ער זאל פון זיך גאר נישט האלטן. און אַמַת (אזוי האט דער חכם גיזאגט צו דער כִּתְהָה).

די כִּתְהָה האבין אָבער ניט אַלע גיהאט די מדות. נאר א טייל פון זיי האבין אין זיך גיהאט די מדות הנ"ל. איז אָבער צווישן זיי גיווען זייער א גרויס אַחֲדוּת (דהיינו די כִּתְהָה האבין זיך אַלע ליב גיהאט און זיי האבין זיך זייער גיהאט אין איינעם) האבין זיי זיך ניט גיוואלט אָפּטיילן איינס פון דעם אַנדערן. אז א טייל זאלן יוא גיין צום בוים (דהיינו די וואס זיי האבין שוין יוא די מדות פון דעם בוים) און די אַיבִּיקע זאלן בלייבן. האבין זיי דאס ניט גיוואלט. ווארין זיי האבין זיך זייער גיהאט אין איינעם. נאר מע מוז ווארטן. ביז אַלע זאלן זיך דער האריווען צו די מידות. כּדי זיי זאלן אַלע קאַנען קומען צו דעם בוים. האבין זיי אזוי גיטאן און זיי האבין גיהאַרעוועט ביז זיי זענען אַלע גיקומען צו די מדות הנ"ל. (דהיינו זיי האבין אַלע גיווארט איינס אויף דעם אַנדערן ביז אַלע האבין זיך דער האריוועט. און זיי זענען אַלע גיקומען צו די מדות הנ"ל דהיינו זיי האבין שוין אַלע גיהאט אַמְנָה און ירָאָה וכו' כּל"ו). ווי זיי זענען אַלע גיקומען צו די מדות. אזוי זענען שוין אַלע גיקומען אויף איין דיעה. און זיי האבין אַלע מספּים גיווען אויף איין וועג. אז מיט דעם וועג באדארף מען גיין צו דעם בוים. זענען זיי אַלע גיגאַנגען.

זענען זיי גיגאַנגען א צייט. ביז זיי האבין שוין גיזעהן דעם בוים פון ווייטן. דערווייל טוען זיי א קוק. שטיט גאר דער בוים אויף קיין אָרט ניט. ווארין דער בוים האט גאר קיין אָרט ניט. און אז ער האט גאר קיין אָרט ניט. ווי אזוי קאן מען צו אים קומען. און אַיך (דהיינו דער הויקער וואס ער דערציילט דאס אַלץ) בין דאָרט אויך גיווען מיט זיי. האב אַיך מיר אַנגירופּין צו זיי. אַיך קאן אַיך יוא בְּרַעַנְגֵען צו דעם בוים. ווארין דער בוים האט גאר קיין אָרט ניט. ווארין דער בוים איז לְמַעַלָה מִהַמְקוֹם (כלומר ער איז העכער פון דעם אָרט פון דער וועלט. ער האט גאר קיין אָרט ניט)

און די זאך פון מוּעָט מְחֻזֵק אַתְּ הַמְרוּבָה. איז זיך נאך אין דעם אָרט. ווארין חַטָּשָׁע סע איז מוּעָט מְחֻזֵק אַתְּ הַמְרוּבָה. דהיינו אַבִּיסָל אָרט האלט פיל מער אַיידער אויף דעם אָרט קאן זיך שְׁטַעלִין. פון דעסט וועגין פאַרט. איז זיך דאס נאך אין דעם אָרט ווארין סע פאַרנעמט זיך נאך פאַרט על כל פּנים עֲפֵסַעס אַיין אָרט. און אַיך (דהיינו דער הויקער) האב אזוי א מיעוט מְחֻזֵק אַתְּ הַמְרוּבָה. וואס דער מיעוט מְחֻזֵק אַתְּ

צווייג ניט. און אזוי אַיטליכס עוף. האט זיך אַלץ זיין צווייג דווקא.

איבער דעם האבין די כִּתְהָה גיקלערט. אויב סע גיפֿינט זיך אזוי א בוים. וואס אין זיין סאַטין זאלן ווען אַלע חיות. וואס אַלע חיות זאלן וועלן ווען אין דעם סאַטין פון דעם בוים. און אויף די צווייגין פון דעם בוים. זאלן ווען אַלע עופות. האבין זיי דערקלערט אז סע גיפֿינט זיך אזוי א בוים. האבן זי גיוואלט אהין גיין צו דעם בוים. ווארין דער תּעֲנוּג וואס סע איז דאָרט ביי דעם בוים דאס האט גאר קיין שיעור ניט. ווארין דאָרט איז פאַרהאַנדן אַלע חיות מיט אַלע עופות. און דאָרט איז קיין שום היזק ניט פאַרהאַנדן פון קיין שום חַיָה. (כלומר קיין שום חַיָה איז דאָרט ניט מוּזֵק קיינעם) און אַלע חיות זענען דאָרט אַלע אויס גימישט. זיי אַלע שפּילן זיך דאָרט און סע איז בודאי זייער א גרויסער תּעֲנוּג צו זיין דאָרט ביי דעם בוים.

האבין זיי אַנגיהויבן צו קלערן ווירמיר מע באדארף צו גיין אז מע זאל קומען צו דעם בוים. איז גיווארין צווישן זיי א מחלוקת אין דער זאך. און סע איז צווישן זיי ניט גיווען קיין מַכְרֵיע. ווארין דער האט גיזאגט. אז מע באדארף גיין אהער אין דער זייט קיין מזרח. און דער האט גיזאגט. קיין מערב זייט באדארף מען גיין. און דער האט גיזאגט אהער. און דער אהער. ביז זי האבין ניט גיקענט וויסן דעם רעכטיג וועג. ווירמיר מע באדארף צו גיין. אז מע זאל קומען צו דעם בוים.

איז גיקומען א חכם און האט צו זיי גיזאגט. וואס קלערט איר. דורך וועלכער זייט מע באדארף צו גיין צו דעם בוים. קלערט פֿריר. ווער סע זענען די מענטשן וואס זיי זאלן קענען קומען צו דעם בוים. ווארין צו דעם בוים קאן ניט אַיטליכער קומען. ווארין צו דעם בוים קאן מען ניט קומען. נאר דער וואס ער האט די מדות פון דעם בוים. ווארין דער בוים האט דריי שָׁרָשִׁים (דהיינו דריי ווארצלן) איין שוּרְשׁ איז אַמְנָה. (אז מע זאל גלייבן אין גאט ב"ה) און דער אַנדערער שוּרְשׁ איז ירָאָה. און דער דריטער שוּרְשׁ איז עניוּת (דהיינו מע זאל פון זיך ניט האלטן) און אַמַת איז דער גוף פון דעם בוים דהיינו דער בוים אַליין איז אַמַת. און פון דאָרט גייען ארויס צווייגין. איבער דעם קאן קיינער ניט קומען צו דעם בוים נאר דער וואס ער האט אין זיך די מדות פון דעם בוים (דהיינו אַמְנָה ער זאל גלייבן אין

דעם אָרט). האָב אײך זײ גינױמען און האָב זײ אײבער גיטראַגין צו דעם בוים.

נמצא האב איך א הסקמה. אז איך האב אזוי א מיעוט מחזיק את המרובה. (און איבער דעם האט ער א פנים ווי א הויקער. ווארין ער טראגט אויף זיך פיל ווארין ער איז זיך א מיעוט מחזיק את המרובה) היינט שענק איך איך דאס דאזיגע במתנה אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך איז דאָרט גינױארין זײער א גרויסע שמחה און זײער א גרויסע חֲדוּה.

המרובה. איז שוין גאר דער עק פון דעם אָרט. וואס פון דאָרט העכער. איז שוין גאר קיין אָרט ניט פארהאנדן. איבער דעם קאן איך איך טראגין אלע צו דעם בוים וואס ער איז העכער פון דעם אָרט. (ווארין דער הויקיר איז אזוי ווי א ממוצע דיינו אין מיטן צווישן אָרט און צווישן העכער פון דעם אָרט ווארין ער איז אזוי א מיעוט מחזיק את המרובה. וואס סע איז גאר דער עק פון דעם אָרט. וואס פון דאָרט העכער איז שוין גאר קיין שום אָרט ניט פארהאנדן. איבער דעם קאן דער הויקער זיי ארויס נעמען פון דעם אָרט און זאל זי טראגין צו העכער פון

די דרייצנטע מעשה (6) - פון די זיבן בעטלירס

- ח. מיט וואס האט זיך דער זעקסטער בארימט?
- אז זיין שוויגן איז א מועט מחזיק את המרובה
  - אז ער איז א קליינער וואס פירט דעם גרויסן ארימאן דער סגי נהור
  - בידיע תשובות זענען ריכטיג
- ט. סאלט לכות: איכ ביי די שמועס געפאלן די אלע וואס האבן זיך פארלאזט מיט "אויס מחזיק את המרובה"?
- לא
  - זיין
  - אלע זענען געפאלן חוץ דער דערסטער
- י. אויף וועמען זאגט דער בעטלער אז ער איז גרעסער פון אלע?
- אויף דעם פון דעם גארטן
  - אויף דעם סעקרעטאר
  - אויף דעם קליינעם וואס פירט דעם סגי נהור
- יא. איז דא א בוים וואס אלע חיות און עופות רוען דארט?
- ס'איז דא א בוים וואס אלע חיות רוען דארט
  - ס'איז דא א בוים וואס אלע חיות און עופות רוען דארט
  - א חלק האבן געזאגט אז עס איז דא, און א חלק נישט
- יב. האבן זיי גלייך געוואוסט דעם וועג צום בוים?
- א חלק האבן געזאגט אז די וועג איז פון מזרח, און א חלק פון מערב
  - אלע האבן געזאגט אז די וועג איז פון מערב
  - אלע האבן געזאגט אז די וועג איז פון מזרח
- יג. ווער קען קומען צו דער בוים?
- ווער ס'האט אמנה און יראה
  - ווער ס'האט עניוות און אמת
  - ווער ס'האט אמנה און יראה, עניוות און אמת
- יד. אלע פון די כתה האבן געהאט די מידות צו קומען צום בוים?
- אלע האבן גלייך געהאט, נאר זיי האבן נישט געוואוסט די וועג
  - א חלק האבן געהאט די מידות און זיי זענען אליין געגאנגען
  - די וואס האבן געהאט די מידות האבן געווארט אז אלע זאלן האבן די מידות
- טו. וואס איז די מועט מחזיק את המרובה פון דעם בעטלער?
- אז ער קען זיי ברענגען צו דעם בוים
  - אז ער קען פירן דעם גרויסן ארימאן
  - אז ער האט א שטיקל מדינה וואס איז א מיעוט מחזיק את המרובה
- טז. וואס פארטאליק זיך פון די אשה פון דעם טאטע?
- די ארויסקייט פון אחרות
  - די ארויסקייט פון אמת לאוניה ענה און יראה
  -

- א. וועלכע סארט פלייצעס האט דער בעטלער דער הויקער?
- שוואכע פלייצעס
  - צובראכענע פלייצעס
  - פלייצעס וואס זענען מועט מחזיק את המרובה
- ב. דער וואס האט זיך בארימט אז זיין מח איז מועט מחזיק את המרובה, האט מען מקבל געווען זיינע ווערטער?
- יא, מ'האט מקבל געווען זיינע ווערטער
  - מ'האט געלאכט פון אים
  - מ'איז זייער נתפעל געווען פון אים
- ג. צו וועלכע מיעוט מחזיק את המרובה האט איינער צוגעליכט דער וואס האט זיך בארימט מיט זיין מח?
- אז דער מענטש וואס זיצט נעבן א בארג מיסט און טינוף וואס קומט פון אים
  - צו די מדינה וואס גיבט ארויס אסאך פירות
  - צו די גארטן וואס שפאנירן דארטן מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
- ד. מיט וואס האט זיך דער צווייטער בארימט?
- אז ער האט א שטיקל מדינה וואס ס'גיט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער האט א גארטן וואס קומען דארטן מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
- ה. מיט וואס האט זיך דער דריטער בארימט?
- אז ער האט א שטיקל מדינה וואס ס'גיט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער האט א גארטן וואס קומען דארטן מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
- ו. מיט וואס האט זיך דער פערטער בארימט?
- אז ער האט א שטיקל מדינה וואס ס'גיט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער האט א גארטן וואס קומען דארטן מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
- ז. מיט וואס האט זיך דער פיפטער בארימט?
- אז זיין שוויגן איז א מועט מחזיק את המרובה
  - אז ער איז א קליינער וואס פירט דעם גרויסן ארימאן דער סגי נהור
  - בידיע תשובות זענען ריכטיג

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 72-3333-5-202

1-518-1095 646-518-9149 1-518-329

דעם רבי'נס משלים

פארציילט און
אויפגעשפילט
דורך אינגעלייט
מחשובי אנ"ש
באגלייט מיט
כלי שיר.

ניגון אויך
סיפורי מעשיות
אין גראמען
געזינגען דורך
חשוב'ע קינדער

טייערע קינדער היכוננו!

צום גרויסן מעמד

געלערנט געווארן אויף די סדר פון "דעם רבי'נס מעשיות"

וואס וועט בעז"ה פארקומען ב'
דחול המועד פסח (יום שני)

בשעה 1:30 נאכמיטאג

אין בית שמש

פרטים פון זאל אין טעל-ליין קענעפל 3

איינטריט (דעי כניסה) 15 ש"ח לכיסוי הוצאות,
ציי ר' יואל יאראנוויטש אדער ציי די ספרים
פון - אור הנחל - אנשי העדיק - תפארת
הנחל ציו אלע פלעצער ווערן פארקויפט.

השאלות מיוחדות מס נקובות ומלאה
מהבחירות של סיפורי מעשיות. נאמר עוד שבו
לוסר נקובות. ועוד השאלה לכו מסתתפי המאמ

דברי פתיחה

הרה"ח ר' שמעון
אליהו ברזין
שליט"א

טעל-ליין 02-5-3333-72

דער מעמד איז
פאר קינדער פון
כתה ג' ביז די
בר מצוה, אויך
פאר ווער עס האט
נישט געענדגט
סיפורי מעשיות

דעם רבי'נס
איכס

און סע איז דארט
זייער א שמחה
גיווען. און סע
איז דארט גיווען
אלערליי זאכן
פון שמחה.
קאפעלייעס און
קאמעדייעס און
דעסט גלייכן,
און אלדינג וואס
סע ניצט גאר צו
שמחה. (ו' בעטלערס)